

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Drachmann vilde have, at vi skulde føre en Politik, der kunde udtrykkes ved dette: Øje for Øje og Tand for Tand. Han nævnte, at Amerika lukkede for vort Smør. Hvad vil det ærede Medlem have, at vi skulde gøre ved Amerika? Lægge Told paa den Majs og de Foderstoffer, vi har Brug for? Det ærede Medlem nævnte Norge, hvor der er Told paa Kød, men der er Indførselsforbud for Kød til Norge. Der er ogsaa Told paa andre Varer, men der er indgaaet en Alliance mellem Industrien og Landbruget, gaaende ud paa, at Landbruget tager en vis Beskyttelse, og saa passer man paa, at denne Beskyttelse afvejes af den Beskyttelse, Industrien faar. Forholdet er altsaa gensidigt, og en saadan Gensidighed er jo det ærede Medlems Ideal. Det ærede Medlem siger, at vi faar Lussingerne. Ja, dem faar de smaa som oftest, det kan ikke nægtes. Men at vi skulde kunne true Tyskland ved at føre en aktiv Handelspolitik og sætte høje Industritoldsatser, tvivler jeg noget om. Han siger, at den tyske Toldlov er bygget paa Kompensationssystemet. Saa maa det være Industrien, der skal give Kompensationen, saa vidt jeg forstaar. Jeg er heiler ikke ubekendt med, at Udviklingen med Hensyn til den tyske Toldlov gik fra Korn-told til Told paa forædlede Produkter.

Det blev anført af det ærede Medlem, at Industrien bærer sig klogt ad i Modsætning til Landbruget ved at holde sig Konkurrenterne fra Døren, ved ikke at lade nogen se dens Hemmeligheder. Saa er det sært, at den danske Industri ikke er bedre i Stand til at konkurrere, end Tilfældet er. I den Henseende er det danske Landbrug noksaa godt, forekommer det mig. Saa vilde det ærede Medlem bebrejde mig, at jeg ikke tog Hensyn til det tyske Landbrug som det danske Landbrugs Kollega. Men saadan ligger Sagen ikke. Det tyske Landbrug er vor Konkurrent, og de tyske Forbrugere er vore Venner dernede. Naturligvis kan jeg kun beklage, at Udviklingen ikke, saaledes som jeg havde ventet, er gaaet i den Retning, at det var Forbrugernes store Tal dernede, der fik Overtaget. Den Udvej, som det ærede Medlem til sidst krævede, var en Forhandling, hvorefter vi skulde se at opnaa Toldnedsættelser paa de Varer, som det særlig har Betydning for os at udføre, og til Gengæld yde Toldnedsættelser for Varer, som det har Betydning for Tyskland at udføre til os. Det er meget rigtigt, at det er Regeringens Opgave at føre saadanne Forhandlinger, og det haaber jeg, den vil gøre, saa godt den kan. Men jeg vil sige til det

ærede Medlem, at han maa ikke tro, at han kan ændre det danske Landbrugs toldpolitiske Opfattelse, saaledes som den har fæstnet sig herhjemme gennem Menneskealdre, og det kan det ærede Medlem Hr. Fibiger heller ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Siden jeg for nogle Dage siden havde Lejlighed til at udtale mig blandt andet om den nye tyske Toldlov og hele den Situation, vi af den Grund er kommet i, har jo adskillige Talere, som fuldt naturligt er, været inde paa det samme Emne, og det var jo ogsaa et betydeligt Afsnit af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Foredrag for et Øjeblik siden. Det, jeg har slaaet til Lyd for, kan vi altsaa antagelig alle være enige om, nemlig at vi med Regeringen i Spidsen maa indlede en Forhandling med den tyske Regering og foretage Undersøgelser, saa det Spørgsmaal kan blive grundigt udredet. Og der har jeg saa ment det rigtigt, at der blev nedsat et Udvalg, der skulde have fuld Besked om Resultaterne af disse Forhandlinger. Jeg finder det meget urigtigt og uklogt, naar man rejser et saadant Spørgsmaal, der er omtalt fra mange forskellige Sider, at man saa øjeblikkelig kommer ind paa de gamle Stridspunkter, den stærkt aktive Handelspolitik, som det ærede Medlem Hr. Drachmann stadig taler for. Men paa den anden Side maa jeg sige om det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelser, at jeg kan ikke være enig med ham i, at vi paa Forhaand indleder med at sige, at vi til syvende og sidst ingenting har at gøre. Jeg finder, at det er uklogt at rejse en saadan Debat paa det nuværende Tidspunkt; det kan komme senere; men nu skal vi staa sammen for at faa hele Sagen grundigt undersøgt, og saa maa vi til den Tid, hvis Tyskland viser sig utilbøjeligt til at gaa ind paa Indrømmelser paa noget Punkt, lægge Raad op om, hvad der saa skal gøres. Men paa det nuværende Tidspunkt skal vi ikke udtale, at vi intet skal gøre; det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Hvis de sidste Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Brorsen kom med, skal forstaas saaledes, at det var uklogt at mig overhovedet at rejse